2025/2096

6.11.2025

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE nr. 176/2025

af 11. juli 2025

om ændring af bilag IV (Energi) til EØS-aftalen [2025/2096]

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ("EØS-aftalen"), særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 af 14. december 2021 om ændring af bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår en metode til beregning af den mængde vedvarende energi, der anvendes til køling og fjernkøling ([1]) skal indarbejdes i EØS-aftalen.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ([2]) som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37, skal indarbejdes i EØS-aftalen.

(3) Direktiv (EU) 2018/2001 ophæver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ([3]), som er indarbejdet i EØS-aftalen, og som derfor skal udgå af EØS-aftalen.

(4) EFTA-staterne er ikke omfattet af det bindende overordnede EU-mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i Unionens endelige bruttoenergiforbrug i 2030. Artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001 bør finde anvendelse på EFTA-staterne med undtagelse af bestemmelserne i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, 5 og 6. EFTA-staterne bør i stedet fastsætte nationale vejledende mål for vedvarende energi for 2030 og bør derfor ikke anvende artikel 8 om EU-platformen for udvikling af vedvarende energi og statistiske overførsler. Dette udelukker ikke muligheden for fremtidige forhandlinger mellem EFTA-staterne og Unionen om samarbejde om mål for vedvarende energi efter 2030.

(5) EFTA-staterne kan anvende støtteordninger i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv (EU) 2018/2001 med henblik på at nå eller overgå deres respektive nationale vejledende mål for vedvarende energi.

(6) Artikel 7, stk. 5, i direktiv (EU) 2018/2001 fastsætter undtagelser for Cypern og Malta i form af en lavere tærskel, når det gælder beregning af det endelige bruttoenergiforbrug i forbindelse med energiforbruget inden for luftfarten. Island er en fjerntliggende ø med store afstande til nabolandene. I lyset af denne særlige geografiske beliggenhed bør den samme tærskel finde anvendelse på Island som på Cypern og Malta.

(7) I tilfælde, hvor Norge er forpligtet til at konsultere den samiske befolkning, er det nødvendigt at sikre, at de frister for tilladelsesprocedurer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 4, 5 og 6, i direktiv (EU) 2018/2001, kan forlænges med op til et år.

(8) Norge og Island har høje andele af elektricitet fra vedvarende energikilder. Norge anvender primært elektricitet fra vedvarende energikilder til opvarmningsformål, mens Island dækker en stor del af sit opvarmningsbehov gennem vedvarende geotermiske energikilder og anvender elektricitet fra vedvarende energikilder, hvor der ikke er geotermiske energikilder til rådighed. Beregningsmetoderne vedrørende integration i opvarmning og køling i direktiv (EU) 2018/2001 bør derfor tilpasses for så vidt angår EFTA-staterne.

([1]) EUT L 139 af 18.5.2022, s. 1.
([2]) EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82.
([3]) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

(9) I betragtning af Liechtensteins regionale union med Schweiz, hvor brændstoffer reguleres af schweiziske myndigheder og leveres af schweiziske enheder, som er den eneste forsyningskilde for transportbrændstoffer i Liechtenstein, er en midlertidig undtagelse fra artikel 25-31 i direktiv (EU) 2018/2001, som fastsætter regler om vedvarende energi i transportsektoren og bæredygtighedsregler for vedvarende brændstoffer, hensigtsmæssig. Liechtenstein følger den schweiziske ordning for fremme af biobrændstoffer baseret på en CO_2-kompensationsmekanisme, som med hensyn til ambitionsniveau er sammenlignelig med substitutions- og besparelsesvirkningerne af målene for biobrændstoffer. CO_2-emissioner fra brændstoffer til brug for køretøjer med forbrændingsmotor skal kompenseres gennem foranstaltninger inden for og uden for landets grænser. I henhold til artikel 37 i Liechtensteins CO_2-bekendtgørelse (LR 814.065.1) og artikel 9 og 10 i CO_2-loven (LR 814.065) skal 23 % af CO_2-emissionerne kompenseres fra 2024. Denne undtagelse bør finde anvendelse på direktiv (EU) 2018/2001 som gældende før ændringen ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 ([4]). Undtagelsen er strengt tidsbegrænset og bør kun finde anvendelse, indtil der er opnået enighed om indarbejdelse af direktiv (EU) 2018/2001, som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413, i EØS-aftalen. Enighed anses for at være opnået, når direktiv (EU) 2018/2001, som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413, er indarbejdet i EØS-aftalen.

(10) Liechtenstein er undtaget fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik ([5]), da landet ikke er i stand til at fremlægge oprindelige data om primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug. Liechtenstein kan omlægge nationale statistiske data til data om primærenergiforbrug og endeligt energiforbrug, hvis dette er påkrævet i henhold til direktiv (EU) 2018/2001.

(11) Bilag IV til EØS-aftalen bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Teksten til punkt 41 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF) i bilag IV til EØS-aftalen affattes således:

"**32018 L 2001**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82) som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37, som ændret ved:

— **32022 R 0759**: Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/759 af 14. december 2021 (EUT L 139 af 18.5.2022, s. 1).

Afgørelser om anerkendelse af frivillige ordninger til dokumentation af overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF og (EU) 2018/2001 er omhandlet i bilag II, kapitel XVII.

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

a) Artikel 3, stk. 1, 5 og 6, artikel 5, stk. 4 og 5, og artikel 8 finder ikke anvendelse på EFTA-staterne.

b) I Artikel 3:

i) i stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Hver EFTA-stat fastsætter et nationalt vejledende mål for vedvarende energi udtrykt som andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug i 2030 som led i sin integrerede nationale energi- og klimaplan i overensstemmelse med artikel 3-5 og 9-14 i forordning (EU) 2018/1999. Når EFTA-staterne udarbejder udkast til disse integrerede nationale energi- og klimaplaner, kan de overveje formlen omhandlet i bilag II til nævnte forordning."

([4]) EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.
([5]) EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.

ii) i stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

"Fra den 1. januar 2026 må andelen af energi fra vedvarende energikilder i hver EFTA-stats endelige bruttoenergiforbrug ikke være mindre end referenceandelen, der er anført i tredje kolonne af tabellen i bilag I, del A. EFTA-staterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne referenceandel.".

c) I Artikel 4:

i) i stk. 1 tilføjes følgende punktum:

"For at EFTA-staterne kan nå eller overgå deres respektive nationale vejledende mål for vedvarende energi, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 2, kan EFTA-staterne anvende støtteordninger."

ii) i stk. 3 erstattes ordene "gældende EU-ret om det indre marked for elektricitet" af ordene "lovgivning om det indre marked for elektricitet, der finder anvendelse i henhold til EØS-aftalen".

d) I artikel 5, stk. 2, erstattes ordene "EU-retten om det indre marked for elektricitet" af ordene "lovgivning om det indre marked for elektricitet, der finder anvendelse i henhold til EØS-aftalen".

e) I artikel 4, stk. 9, artikel 6, stk. 1, artikel 21, stk. 7, og artikel 22, stk. 7, erstattes ordene "artikel 107 og 108 i TEUF" af ordene "EØS-aftalens artikel 61 og 62".

f) I artikel 7, stk. 5, tredje afsnit, indsættes ordet ", Island" efter ordet "Cypern".

g) I artikel 16, stk. 4 og 5, indsættes ordene ", eller hvis Norge er forpligtet til at høre den samiske befolkning" efter ordene "usædvanlige omstændigheder".

h) I artikel 16, stk. 6, indsættes ordene ", eller hvis Norge er forpligtet til at høre den samiske befolkning" efter ordet "ydeevne".

i) I artikel 19, stk. 11, tilføjes følgende afsnit:

"EFTA-staterne må ikke anerkende oprindelsesgarantier, der er udstedt af et tredjeland, medmindre Unionen har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om gensidig anerkendelse af oprindelsesgarantier udstedt i Unionen og kompatible oprindelsesgarantiordninger, der er etableret i dette tredjeland, og EFTA-staterne har indgået en i alt væsentligt tilsvarende aftale med dette tredjeland, og kun hvor energi importeres og eksporteres direkte.

EFTA-staterne bestræber sig på at indgå de aftaler, der er omhandlet i første afsnit."

j) I artikel 19, stk. 12, og artikel 36, stk. 3, erstattes ordet "EU-retten" af ordet "EØS-aftalen".

k) I artikel 20, stk. 3, indsættes ordene "eller, for så vidt angår EFTA-staterne, deres respektive nationale vejledende mål for vedvarende energi, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2," efter ordene "EU-mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 1,".

l) I artikel 23, stk. 1, finder ordene "og beregnet i overensstemmelse med metoden i artikel 7, jf. dog nærværende artikels stk. 2" ikke anvendelse på EFTA-staterne.

m) I artikel 23, stk. 2, litra b), indsættes ordene "eller, for så vidt angår EFTA-staterne, for så vidt dens andel af vedvarende energi, herunder elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes i varme- og kølesektoren, er over 60 %, anse en sådan andel for at opfylde den gennemsnitlige årlige forhøjelse" efter ordene "den gennemsnitlige årlige forhøjelse".

n) I artikel 29, stk. 1, litra a), finder ordene "bidrager til opfyldelsen af EU-målet fastlagt i artikel 3, stk. 1, og" ikke anvendelse på EFTA-staterne.

o) Artikel 25-31 finder ikke anvendelse på Liechtenstein, før direktiv (EU) 2018/2001, som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413, er indarbejdet i EØS-aftalen.

p) Følgende tilføjes til tabellen i bilag I, punkt A:
"

	Andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2005 (S_{2005})	Mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2020 (S_{2020})
Island	55,0 %	64 %
Norge	58,2 %	67,5 %
Liechtenstein	7 %	24 %

"

q) I bilag IV, punkt 6, litra b), c) og d), erstattes ordene "national ret og EU-ret" af ordene "national ret og lovgivning, der finder anvendelse i henhold til EØS-aftalen"."

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af delegeret forordning (EU) 2022/759 og direktiv (EU) 2018/2001 som berigtiget ved EUT L 311 af 25.9.2020, s. 11, og EUT L 41 af 22.2.2022, s. 37, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den 12. juli 2025, forudsat at alle meddelelser er indgivet, jf. EØS-aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2025.

På Det Blandede EØS-Udvalgs vegne
Kristján Andri STEFÁNSSON
Formand

(*) Forfatningsmæssige krav angivet.

Erklæring fra EFTA-staterne

til afgørelse nr. 176/2025 om indarbejdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 i aftalen

Indarbejdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 i EØS-aftalen udvider den fælles lovgivningsmæssige ramme til fremme af energi fra vedvarende energikilder til EFTA-staterne. EFTA-staterne er ikke omfattet af EU's overordnede mål for vedvarende energi. EFTA-staterne har imidlertid fastsat følgende nationale vejledende mål for vedvarende energi:

— Island har fastsat et nationalt vejledende mål for vedvarende energi udtrykt som en andel af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug på 80 % i 2030. Det islandske nationale mål for vedvarende energi er baseret på det islandske miljø- og energiagenturs (UOS) analyse og prognose frem til 2030. De islandske el- og varmesektorer er baseret på 100 % vedvarende energikilder i form af vandkraft og geotermisk energi. Det islandske vejledende mål for vedvarende energi for 2030 er 16 procentpoint højere end det nationale mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2020.

— Den 6. november 2020 vedtog Liechtensteins parlament (Landtag) sin energistrategi for 2030 med et nationalt mål på 30 % for andelen af energi fra vedvarende energikilder. Dette mål skal nås på følgende måde: Ca. 17 % fra indenlandske vedvarende energikilder (primært solcelleenergi og, hvor det er muligt, vindkraft og i mindre omfang biomasse) og ca. 13 % fra importerede vedvarende energikilder (e-brændstoffer, vedvarende brint). Der aflægges årligt rapport om opfyldelsen af målene (som led i en overvågningsrapport til Liechtensteins parlament).

— Norge har fastsat et nationalt vejledende mål for vedvarende energi udtrykt som en andel af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug på 77,5 % i 2030. Norges nationale mål for vedvarende energi er baseret på det norske energiagenturs (NVE) analyse og prognoser frem til 2030 og på det norske energiministeriums interne vurderinger. Norges udgangspunkt er meget højt, da Norge har været en af de første aktører inden for vedvarende energi. Samtidig betyder det, at de mest omkostningseffektive og let tilgængelige foranstaltninger allerede anvendes. Det norske vejledende mål for vedvarende energi for 2030 er ti procentpoint højere end det nationale mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug på 67,5 % i 2020.